

JAKOB (1 Mz 32,33-39)

K. Bila je že noč,

ko je Jakob vstal,

vzel svoji ženi

in vse svoje otroke

ter prebredel Jakob.

Ko jih je vzel

in jih spravil čez reko,

je spravil čeznjo tudi

vse svoje imetje.

In Jakob ostal je sam.

In nekdo se bojeval je z njim.

Z. IN NEKDO SE BOJEVAL JE Z NJIM.

K. In nekdo se bojeval je z njim do zore.

Ko je videl,

da ga ne more premagati,

ga je udaril v kolčni sklep

in Jakobov kolk se je izpahnil,

ko bojeval se je z njim.

"Spusti me, ker že bliža se zora."

Z. "SPUSTI ME, KER ŽE BLIŽA SE ZORA."^{G a}

K. "Spusti me, ker že bliža se zora."^{G a}

Ne, ne spustim te,^{C D}
dokler me ne blagosloviš.^{F E} } (Zbor ponovi)

K. In Bog ga vpraša:^a

"Kako ti je ime? Kako ti je ime?"

"Jakob," je odvrnil,^F

"Jakob," je odvrnil.^E

"Ne boš se več imenoval Jakob."^{E7 a}

Z. IZRAEL, IZRAEL,^{G a}

IZRAEL, BO TVOJE IME.^{G a}

IZRAEL, SPOZNAL SI SVOJO SLABOST.^{G a}

IZRAEL, NASLANJAL SE BOŠ NA BOGA.^{G a}

IZRAEL: MOČAN Z BOGOM.^{G a}

IZRAEL, ZMAGAL BOŠ.^{G a}

IZRAEL, SPOZNAL SI SVOJO SLABOST.^{G a}

IZRAEL: NASLANJAL SE BOŠ NA BOGA.^{G a}

K. Izrael, Izrael,^{G a}

Izrael, Izrael bo tvoje ime.^{G a}